

Sygn. akt V KZ 47/19

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **A. O.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 września 2019 r.,

zażalenia na zarządzenie upoważnionego sędziego VII Wydziału Karnego
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 29 lipca 2019 r., sygn. VII Ka (...),

w przedmiocie odmowy przyjęcia, wniesionej przez skazanego, kasacji od wyroku
Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 2 kwietnia 2019 r., sygn. akt VII Ka (...),

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

A. O. wyrokiem z dnia 12 października 2018 r. w sprawie II K (...) został uznany przez Sąd Rejonowy w N. za winnego popełnienia czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 2 k.k. wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby. Po rozpoznaniu wywiedzionych przez oskarżonego i jego obrońcę apelacji, Sąd

Okręgowy w Z. wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2019 r., sygn. akt VII Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

W związku z ze złożony wcześniej wnioskiem skazany w dniu 22 maja 2019 r. odebrał odpis wyroku Sądu odwoławczego wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem (k.321, tom II).

Nadany w dniu 24 czerwca 2019 r. pismem zatytułowanym „Skarga kasacyjna jako skarga nadzwyczajna oskarżonego (...)” skazany zaskarżył wyrok Sądu odwoławczego.

Zarządzeniem z dnia 29 lipca 2019 r. upoważniony sędzia VII Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Z. odmówił przyjęcia kasacji skazanego, jako wniesionej po terminie (k.341/tom II). Z decyzją tą nie zgodził się skazany, który wniósł na nią zażalenie podnosząc m.in. nieznaną terminów do złożenia kasacji (k.343-345/tom II).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 530 § 2 k.p.k., Prezes sądu, do którego wniesiono kasację, odmawia jej przyjęcia, jeżeli została m.in. wniesiona po terminie (art. 429 § 1 k.p.k.). Z analizy akt sprawy wynika, iż skazany A. O. odpis wyroku Sądu Okręgowego w Z. odebrał w dniu 22 maja 2019 r. (k.321/tom II). Wynikający z art. 524 § 1 k.p.k. 30-dniowy termin do wniesienia przez stronę kasacji upłynął w dniu 21 czerwca 2019 r. Składając pismo nazwane kasacją w dniu 24 czerwca 2019 r. skazany uchybił terminowi zawitemu do wykonania tej czynności (data nadania w Urzędzie Pocztowym w N. , koperta k.338/tom II), o którym został pouczone. Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy nie uwzględnił zażalenia skazanego A. O. i utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie, ponieważ odpowiada ona faktom i nie narusza prawa.

Na marginesie należy zauważyć, że zgodnie z obowiązującymi przepisami kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania (art. 523 § 2 k.p.k.). Wniesienie w przedmiotowej sprawie kasacji przez obrońcę (czy to z urzędu czy wyboru) byłoby więc niedopuszczalne w związku z orzeczeniami wobec A. O. kary pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania. Jednocześnie pamiętać należy, iż ograniczenie przewidziane w § 2 art. 523 k.p.k. nie dotyczy kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz w przypadku kasacji wniesionej przez podmiot szczególny, jakim jest Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny czy Rzecznik Praw Obywatelskich (art. 521 § 1 k.p.k.).